

בן אהרון, גילי ויגאל אלון. חמתי שאינו מזכיר את שבנקין. אמר כן -
כמובן גם שבנקין. אמרתי לו שיחזיק רק עם שלושה - בתנאי שהנועצים יחזיקו
על סוציות. הוא הסכים להשמיט את בן אהרון.

נחלתי מי יסע. אמרתי: גולדה, פ.ד. ומפז. בר יהודה הציע שגם כרמל
יסע - והסכמתי לכך מיד (בטיחה עם גולדה לפני ישיבת הממשלה הצעה
שכרמל יהיה אחד מהשלושה). הסכמנו שהחלטה סופית תתקבל לאחר שוב החברים כפרים,
ונסיעתם כמובן תישמר בסוד.

הצרפתי דורשי "שהפעולה" החזיל ב-15 באוקטובר!

- אה"צ טיפחתי בסכתבי ברנס. - התנהגות נציגי א"מ עוברת כל גבול,
והבעתי מקצה הרגשתי בטובה הינני ששלחתי היום לברנס.
- כלגרפתי לכולה טלי להשאר בירושלים ושאני סולח מחר בבוקר אוסו נוסף
לקחת אותה הנה.

26.9.56, יום ד' כא' תשרי

הרדיו הודיע בכנע בבוקר כי צה"ל תקף את כסכת חוסן ונפלו חששים
ירדנים. מיד אחרי זה בא נחמיה ואמר לי כי לנו יש 8 הרוגים ופצועים אחדים
קשה. היחה התנגדות חריכה וכנראה שבאה הגבורה.

- בעטל וחצי בא צור ומסר לי פרטים על הטעולה:

טאנשינו הצו והגבול 400 איש (צנחנים
ונחל) ברבע לחשע. הגיעו לכשטרח חוסן (הצנחנים) בשחים עסדה וחצי. הם
הציבו מחסומים בדרכים מצעון ומדרום. מצמון הגיעו שני משוריינים: אחד
סובץ, אחד בידינו. כאן נפלו מהאויב 11 איש. במססרה נפלו 15, במחסום
המערבי 8, במחסום דרוכי 4. פעולה קשה היה לנהל ע"י הגבב בטובב חרבת
אל קלע. כאן היו שתי מוזלקות מה"ל ומדרום לה, חרבת בחמסה מולקה. היו
מחופרים ונלחמו באנשינו ברימונים. כאן היה מלחמה קשה, ונה פעלו שתי
פלוגות שלנו - בהנהגת מוטה. פהחו לנו 4 הרוגים וכעשרים פצועים.

מכוניות הלגיון זזו מירושלים ומחכרון. במססרה היו לנו שני הרוגים
(מהם נמצע סמח אח"כ) ושבעה פצועים.

בשעה 4 הצו אנשינו הגבול בדרכם חזרה. כולם היו במצב רוח מרומם
למרות האכדות.

בשלוש וחצי באו 14 מכוניות של הלגיון - אנשינו פהחו עליהם אס
חוחים. הפייפר שלנו ססס כל הזמן על הטטח דיווח על הנעסה ועל החנועות
ויסיס קעד בין כל החלקים.

בכמר ווסן היה שקס גמור. לא יריה ולא קול. או שהאנשים הסתחרו
בבהיחם או שבראוי אנשינו בטוחים שציבילים לא נפגעו. בשעה 11/2 נורו ע"י
הערבים סמערב לחוסן לעמדה שלנו קרוב למבוא ביתר שבה ישבו הרבה קצינים
ונמצעו 11 אנשינו, מצעים קלים.

בכלל היו לנו 9 חללים, 9 נספים קשה (4 מהם קשה מאוד), 18 בינוניים,

12 קלים.

בראש הצנחנים עמד רגאל איתן.

הפלל: משוריון, 3 מרגמות 4.2, כמוה גדולה של רובים ומקלעים, 2 ג'יפים

במצב טוב.

5-6 חצאי זחלים שלנו נכנסו לשטח בגמר הפעולה להוציא הנפגעים.

שלושה מאנשינו נהרגו ע"י התפוצצות חומר הנפץ שלהם. אחד נחרס כליל.

החללים: טטה קתרוך ר/ט, ישראל עחי, אכיתן נורט, אלי סילוני, מכה סכסר,

אלי אונגר, גבי הורביץ, אורי לנדוי, משה ליברזון, רובס נחל.

- באחת עשרה באה גולדה. סיפרתי לה על החיעצותינו אחסול אחרי ישיבת

המכילה ועל הפגישה מחר בעשר. גם משה ושמעון ישתתפו בה.

- באחת בלילה נתקשר ברנס עם הקוץ לתת פקודה להמסיק האט. ענה לו -

שיקבל החחייבות מירדן להמסיק אט.

- כתבנוי חשובה להמשיך לשני כחביו האחרונים. אני מקווה שאחרי מכתבי

זה חיסם כיגינו הליפת המכחבים.

- בארבע בא אצלי קול. הנריקס, קרובו של המהנדס הנריקס ששרה בארץ בימי

המנדט. היה בקומנדו וירצה כיום א' בביה"ס למו"מ על פשיטות... היה רחוק

מיהודות. כשמונהו כבר שלוש מאות שנה באנגליה - מזוגאי ספרד שבאו להולנד ונהישבו באנגליה בימי קרומוול. מתפעל מההרגשה היהודית החמסית בארץ. רוצה להתנדב לצה"ל, אם יהיה מלחמה. לדבריו יבואו אנגלים להשחק במלחמה בחוף צ.ה.ל. במשרד החוץ נמשכת האימה לישראל, אבל בחוגי הצבא יש יחס אחר, סבורים שאנגליה יכולה לסמוך במה"ת רק על ישראל ועיראק. כיצד יזווגו שני אלה? מיואש ממדיניות של אידן. האלנו כה בריכה להיות המדיניות של אנגליה? אמרתי שאני מקבל משכורת לדאוג אך ורק לענייני ישראל. הוא רוצה להספיע על אשתו לבוא הנה אני היצ ולהביא הנה בניו - יש לו ארבעה. אמו היא ממסמחת מונטיפיורי. לא הכיר את ויצמן, כי הציונים התנגדו למשמחות העתיקות. העירותי לו שבין המשמחות העתיקות היו ידידים: לורד רוטשילד, ד'אביגדור גולדסמית ועוד. שמח לשמוע כי לורד בורסטר - שהוא קרובו - עזר לנו בועידת פלשתינה בשנת 1938-1939. הוא כותב הביוגרפיה של לורד בורסטר הראשון. ניהנה כשאמרתי לו כי יש פתגם עברי עתיק כי חסמר והסייף ירדו כרוכים.

27.9.56

הבוקר התייעצנו - גולדה, נפתלי, מנחם ספיר, משה דיין, שמעון פרס ואנכי - על ההצעת הצרפתית. הפגישה מתקיים ביום א', 30 באוקטובר יצאו או מתר בערב או בשבת בבוקר במסוט צרפתי.

הנחתי שלוש הנחות מליליות: 1) אנו לא נהיה הסותחים. 2) לא נשתתף אם אין הדבר נעשה בהסכמת הבריטים, והסכמתם צריכה לכלול החגוננותנו בפני ירדן ועיראק עם יתקמו אותנו (אנחנו לעוכת זאת ניתן הבטחה שלא נחקוף ירדן

האח